

Tieske

Door Bruukske

Beste mense, di verhaol hèk van heure zegge. Ut kumt van Dientje van Meintjemoet en die hægget wèr van Wim van Tinus-omme en die kan ut weeje want die moet tante zegge teeje de leste mis.

Vruuger heel lang geleeje, nog vur mènne teijd, waor dur un mènneke dè te lui waor um te wèrreke. En nou zulde mèskien zegge, "die hedder tiggeworrig òk zat bè, die te lui zèn um te wèrreke!" Dès waor, tiggeworrig is dè gin probleem mèr, ge kreijgt 'n hous en èn outkering. Mar in dieje teijd waor dè hil anders, as ge toen nie zuukte te wèrreke dan hadde gin

hous en gin eete en ge waort overgelivert on 't zwerwersbestaon.

Tieske waor òk zòn mènneke die aalt geroepe ha, "Ik gò nie werrike, ik geniet van de vrijheid en alles wa de netuur men te bieje hi!" En daor hattie meskien ok wel 'n bietje geelijk in mar 'ne mens moet op zonne teijd ok wa eete en 'swinters in 'ne wèèreme bedsteej kunne slaope is tog òk wel lekker wanne?

Mar Tieske gaaf 'm al die luxe dinge niks um, hij zwerfde róndelum Uje, as ie muuj waor ging ie èrreste in 'ne hojbèrreg ligge slaope en as ie honger krig dan ging ie d'n boer op um te vraoge of ze daor nog wa eete vur 'm han!

Zo kwaam ie dik vlak vur 't eete bè de boer òn en dan ging ie in de geut on toffel zitte te buurte totdè de auwste dochter de toffel ophaolde en dan hòlde Tieske unne auwe pèrdedrol out zonne tèsnuzzik en zin, "Och vrouwke doe mar 'n bietje peper en zout dan eejt ik dizze pèrdedrol wel op."

Ut vrouwke kos dè netuurlèk nie over dur hart verkrijge en vroeg 'm dan um mee te eete. Zo wis Tieske precies wellik vrouwke dè lekker kós kooke en daor gink ie dan dikker nor toe dan 'n ànder. Zo òk Mèrietje van Piette van d'n àchterste hoek, potdomme wa kòs die lekker kooke, Wanne! Ja, bè Mèrietjes kwaam ie zeker inne keer in de pòr maand.

En iedere keer kwaam dieje pèrdedrol wir out zonne tèsnuzzik en vroeg Tieske peper en zout en Mèrietje trapte dur iedere keer wèr in.

Tot op 'ne skònne zommerdag èènd augustus, Tieske kwam de geut van Mèrietjes binne en ging on toffel zitte wàchte totdè de toffel opgehaold wier. Toen ut zo weijd waor hòlde Tieske zonne auwe verdreugde pèrdedrol wèr out zonne tèsnuzzik en vroeg wèr peper en zout. Mar toen Mèrietje dieje auwe verdreugde pèrdedrol zaag zin ze, "och mens moette gè daor van eete," en teege durre zoon, "Och jonge, hòlt is `ne verse out de pèrdestal!"

En Tieske droop mi growte honger af mi unne skònne verse pèrdedrol in zonne tèsnuzzik.